

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,

de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Noticias y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ra - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

Avuy continuem per folletí la publicació de l'interessant drama

LA REPÚBLICA FRANCESA

MADRIT CATALÁ

Reconeixem sèr los de mes modesta classe entre 'ls bons y entussiasistas catalanistas.

Tenim ferma constancia en nostre modo de pensar.

Nostra forsa de opinió arrelada 'ns dona valor per sostenir en la premsa la idea regionalista.

No 'ns espanta la petitesa nostra, ni 'ns amedrenta lo poch cas que certs *catalanistas* de *infulas* y *mòlt inflats* sembla que alimentan envers nosaltres que no volem sèr los de l'última secció en la sèva colla.

No tenim orgull ni 'ns alenta l'amor propi.

Lo que tenim, sí, és dignitat y plena consciencia de nostra manera de pensar y de procedir.

No 'ns deixem arrebatat per la passió en cap de las maneres de manifestarse.

Sentim; pero també pensem.

Per 'xó és que calculem lo que convé á 'l catalanisme.

Per 'xó no 'ns transformem en *claqueurs* ni en irreflexius panegiristas de actes en los quals los mes exaltats creuen véurer 'hi triuños per' la bona causa, quant sols hi ha en lo fondo afany de exhibició ó de petulancia purament personals.

Nosaltres treballem en pró de una idea; no escribim may porque sí en favor ó en contra de cap persona ó entitat determinada.

'Ns guía sempre un ideal entussiasista: l'entussiasme per la rahó y per lò just y patriótic.

Creuem just y patriótic donar forsa á 'l catalanisme per medi de la sólida base de la ensenyansa de 'l catalá en las escolas, y públics són nostres escrits y nostres esforços per' conseguirho.

Avuy, per fi, personalitats distingidas y membres de corporacions respectables, s'han adonat de lo que nosaltres hem manifestat temps ha sèr necessari, y se-

gons sembla, s'han reunit y 's proposan fer alguna cosa en aquell sentit.

No 'ns han convidat porque deuen créurer (y fan mòlt be) que no necessitan nostra llum qu' es llum de misto y ells en sa inteligencia hi tenen la de la gloria y la de 'l geni.

Satisfets estém com si convidats haguessim estat.

Lo TEATRO CATALÁ ha sigut lo misto que ha servit publicament per' encéndrer la que 'ls servirá avuy y d' ara en avant per' fèr quelcom de bo en aquet sentit de la ensenyansa.

Han resultat fructuosos sos *treballs preparatoris*.

Estém contents.

Com ho estem aixís mateix de un altre fet actual, ó sia la aparició de la revista de la cort titulada *Madrid catalá*.

Es lo que convenía, lo que nosaltres prediquem.

A 'l centralisme no l'hem de combátrer ab las *aa* ni ab les *ee*: no hem de lluytar ab ell de un modo romántich.

Havem de procurar vénce'l convencentlo, já sia ab son llenguatge desde la regió nostra á fi de que 'ls centralistas no catalans nos entenguin, já siga ab la nostra llengua á casa sèva com se proposa realisar ara *Madrid catalá* desde 'l punt ahont hi ha 'l ventrell que se 'ns xucla vius.

Felicitem á l' autor de 'l nou y valent y entussiasista periódich, y li desitjem tota classe de prosperitat.

La prosperitat d' ell serà bona per' la causa catalana.

Desd' allí posará, si vol, de relleu totas las monstruositats que 'ns baldan, las exigencias que 'ns perjudican; las ridiculesas que 'ns matan, los destorbs que 'ns volen amilanan.

Segueixi la sèva via: no torsi de camí: miri la conveniencia de Catalunya per mes que *Madrid catalá* visqui ausent de 'l Principat, y estiga persuadit son fundador y tots quants hi treballin ó ab sa simpatía y son concurs l' impulsin, que la Patria catalana 'ls agraphirá tot quant desde 'l rovell de l' ou en favor d' ella fassin.

Que pót sèr mòlt y bo per' tot Espanya.

P. DE R.

Esirenos catalans

Principal.—*A'l bon carmetlo de goma ó esperant la professò*, saynete en un acte de 'ls Srs. BOY Y CARRERAS.

Dissapte tinguè lloch son estreno y surtírem apenats a'l véurer que hi ha qui ab tota la bona fè de 'l món, converteix lo teatro en plassa pública, escola de perfeccionament de pescateras ó marmanyeras, hont hi afillan sas armas móltas de las vegadas per' ferir mortalment la moral y 'l bon gust.

Això fan los autors de *A'l bon carmetlo de goma*.

A mes d' ésser un quadro que en general ne recorda un altre, que 'l públich aplaudeix, tè pensaments, tè xistes que s' han de cullir ab pinsas perque no embrutin las mans.

Un solsament bastará pèra donar la tónica de sa graciositat. Escòltintlo.

«Com que és batejat á l' Ajuda, per' això va clá... de vestit.»

Nos dól dirho; pero nostra consciencia, nostra manera especial d' apreciar l' art en totas sas manifestacions, majorment la dramática que per sa ductilitat en enmotllarse á la mes obtusa inteligencia, dona lloch á malévolas interpretacions, voldriam que a'l surtir de 'l teatro haguessim après alguna cosa bona per' tothom.

La obra que 'ns ocupa és ordinaria en son parlar é inverossímil en sa concepció y desarrollo.

No fou estrany que 'l públich que de bona fè va a'l teatro, escoltès ab indiferencia certas graciositats que fan plorar, y diguès que de l' Ajuda a'ls Agonitsants hi ha sols un pás.

L' execució, bona dintre lo que permeten las condicions de la obra.—ROMEO.

Romea.—*A costellas de'l gendre*, comedia en quatre actes, en prosa, y arreglada per D. CONRAT COLOMER.

Lo nom de l' autor ja és prou per' asegurar l' éxit de la comedia estrenada últimament en aquet teatro. 'Ls xistes intercalats ab mólt cuydado en los parlaments y diálechs que sostenen los personatjes d' aquesta obra, fan las delicias de 'l públich.

L' argument no és nou; pero, en cambi, causa sorpresa per la maestria ab que l' ha combinat l' autor de tantas y tantas comedias aplaudidíssimas.

En lo desempeñyo van distingirse 'ls Srs. Borrás (Enrich), Bonaplata y Guitart, la Sra. Palladó y Srta. Caparó. Foren mólt ben secundats pe 'ls Srs. Rubio, Borrás (J.) y Ros.

Aplausos mólt; l' autor no 's va presentar.—Jo.

Revisia teatral

Liceo.—Plè de gom á gom estaba nostre gran teatro la nit de 'l dimecres.

Y no és estrany: tornaba á reaparéixer en sas taulas la mes mimada artista de nostres *dilettanti*, la que per tot arreu recull calurosas manifestacions d' entusiasme y que ha sapigut, gracias á son preclar talent, donar vida a'ls mes difícils personatjes de la lírica dramática.

En *La Gioconda* recorreguè felisment, puntejant las cordas delicadas de 'ls mes oposats sentiments, tota la escala d' una passió que 's desborda y ho anega tot.

Desde la surtida tinguè subjugat a'l públich per sa manera de fèr, sentir y expressar. La Sra. Theodorini posseheix á la perfecció l' art de comunicar íntegros los embats de 'l cor, las passions mes encontradas.

Foren móltas las escenas en que 'l públich ab aplausos li demostrá s' admiració.

La contralt Sra. Sola-Conde que també debutaba, fèu gala de sas facultats y correcta escola de vocalisació, valguentla fòs cridada á las taulas ab la Sra. Theodorini, en lo duo de 'l segon acte.

Es lo Sr. Giannini un tenor de bonica veu, ben timbrada en los aguts; pero poch voluminosa, que contribuí á 'l bon éxit. En la romansa de 'l acte segon fòu

mólt aplaudit. Tambè 'l barítono Sr. Kaschmam posá a'l caudal de 'l éxit, tot lo seu important capital, cobrant-se 'l rédit en calurosos aplausos.

Y per' acabar, fins los coros anaren afinats y units.

Lo mestre Ferrari tinguè de repetir los bailables de las Horas y a'l final de 'l acte surtir á la escena ab los demès artistas.—FLORIDA.

Circo Barcelonés.—La obra estrenada dissapte va agradar. Era de créurer. L' assumpto era conegut y és interessant. Ho indicaba ja 'l títol: *Hugonotes y catòlicos*. L' arreglo está calcat en l' argument de la ópera *Gli Ugonotti*. La *mise en scene* va sèr proporcionada á l' importancia de 'l drama. La companyia va portarse be, distingintse 'l galán Sr. Fages en *Raoul* y la Sra. Tarés en *Valentina*, quals papers s' adaptan be á las sèvas respectivas facultats artísticas. Mereixen també elogis las Sras. Periu, Molgosa, Srs. Molgosa, Capdevila, Ferrer, Marcet, Vinyals, Olivar y algún altre qual nom no recordem.

Lo públich, content, y la Empresa mes... pe 'l plè.—P.

Tívoli.—Continúa la companyia d' aquest teatro expendint bons sudorífichs contra 'ls frets que de cop y volta se 'ns han entrat per la finestra.

Flor de té la saboreja 'l públich aplaudint com sempre, las escenas mes pulcras, los xistes mes ignoscents de la cándida *Madrona*.

Ha reforsat la obra de 'l Sr. Colomer, la de 'ls senyors Molas, Capmany y Manent. *De la terra a'l sol*, representada ab tot lo luxo y propietat y ab aquellas decoracions devassall de llum y de colors surtits de la inimitable pateta de 'l mestre Soler y Roviroza, que tothom admirá desde 'l dia de 'l estreno.

L' execució, bona. ¡Com no si algún de 'ls artistas la va estrená!

E'dorado.—Dimecres tinguè lloch la primera funció de las deu anunciadas de 'l genial Frégoli.

Lo públich que era numerós, lo saludá ab una salva d' aplausos á l' apareixer en escena, aplausos que 's repetiren á cada una de sas originals é intencionadas cansons.

UNA INAUGURACIÓ

Una concurrencia distingida y numerosa va acudir dimecres, dia 1.er, á 'l teatro de 'l Circo y á 'ls salons de 'l *Centro Artístico Recreativo*, ab motiu de celebrarse la funció inaugural de aquet local nou que ve á donar una nova manera de sèr á las reunions particulars que celebran funcions en nostres teatros.

Nostre modest setmanari ha merescut la preferencia de la Empresa de l' esmentat teatro per' sèr repartit setmanalment á 'ls senyors inscrits com abonats de 'l Centre, y creyem que és deber nostre correspondrer á tal proba de galanteria y consideració, dedicar atenció preferent á la marxa que 's proposan seguir la Direcció y la Administració encarregadas de aquet nou y preciós local.

Lo públich ha acullit be aquet pensament, y la proba d' això és la animació que va regnar en la vetllada de 'l dimecres, la qual va deixar satisfets á tots los concurrents y en especial á 'l gran número de elegants senyoretas y de jóves que van pèndrer part en los balls de societat celebrats en los salons y amenisats per la orquesta dirijida pe 'l Sr. Torrents.

Ja avans havia merescut mólt aplausos la representació de *Los dos sargentos franceses*, melodrama interessant representat ab gran éxit per la companyia de 'l distingit primer galán D. Joseph Fages.

En dita inauguració va veure's palpablement lo mólt

que 's desvetlla per cumplir son delicat encàrrech la Comissió de obsequis.

Mereixen, per consegüent, un vot de gracias los joves D. Martí Rodríguez, D. Ramón Vives, D. Enrich Medina, D. Manel Muntaner, D. Modesto Vidal Matheu, don Casimiro Esteve, D. Paulino Capdet y D. Mariano Abizanda que 'n forman part.

Explicat l'acte de la festa inaugural, hem de fer constar que tothom va quedar satisfet de 'l local de 'l Centre, que 's compón de un saló de ball, preciós y decorat ab mòlt gust y luxu, una còmoda y lluhida biblioteca, magnífich saló de billar, bon local per café y altras dependencias.

Lo servey de 'l café és esmerat, á càrrech de D. Joseph Ventura.

De manera, que contribuirá especialment á que siga tots los días considerable la concurrencia á 'l local, acabanthi de contribuir á aqueix resultat la presencia de mòlts actors que han vist en aquest Centre la ocasió per realisar lloables propòsits de germanó artística que 's convé véurer realisats.

Per acabar, direm que algunas de las personas de inscripció desitjan cooperar eficazment á 'l logro de fer de 'l Centre un punt de reunió per' la obtenció de milloras materials y morals per' la barriada, que tanta y tanta falta hi fan.

Vourem si 's recullirán los fruyts que poden esperar-se, ó si tots los bons desitjos s' estrellarán en la apatia y dessidia de 'l mes refinat egoisme, que en aquet cas com en altres, seria un egoisme mal entés.

U. C. B.

Secció de'l Pirotécnic

El Comiquito, de Valencia, tè un corresponsal á Barcelona.

Qual corresponsal párla de 'l drama *Los dos pilletes*, arreglat de 'l francès y estrenat á Novedats.

Qual drama li ha servit per' dirne pestes y per dir pestes de 'l públich de dit teatro.

Permeti'm D. Cristóful que li digui que no soy de la misma opinió.

D. Cristóful confón las especies. Lo públich de Novedats á qui ell tant fustiga, no és lo públich d' ara; és de la temporada d' estiu: aquell públich ara en lloch de anar á Novedats, va á 'l Liceo y á 'l Principal.

Lo públich de l' ivern és de la classe mitja; pero no deixa de sèr intel·ligent.

Qual intel·ligencia ha demostrat aplaudint *Los dos pilletes*, drama plè de interès y de grans situacions, per mes que no siga una obra de filigrana.

Sobran, donchs, en la correspondencia de D. Cristóful, totas aquellas alusions á *Voluntat* de Pérez Galdós y á *Teresa* de Clarin, perque 'ls espectadors que no van ceibrar ditas obras eran otros López.

¿Què passa en lo teatro de Reus? ¿Cóm és què, segons m' escriuhen, hi ha qui vol mòurer xibarrí? ¿Per què no s' ha de reconèixer per tots lo mèrit de la Sra. Pérez de Isaura, Martí de Moragas, Pérez Cabrero y demès cantants que valen mòlt y mòlt?

¿Pensan acás que 'l sèr abonat dona dret á exigencias ridiculas y petulants?

Si no 'ls agradan poden retreure's; pero may será decorós perjudicar la fama de artistas bons y ferlos pagar culpas agenas.

Y prou.

LO POLVORISTA.

MENOS PASSIÓ Y MES CORTESÍA

De las dos cosas hem peccat aquets passats días en 'l assumpto de l' *Orfeo Catalá*.

Desde 'l de la marxa no semblaba sino que de 'l sèu resultat dependís lo benestar de la nació, las fácils solucions de 'ls embrollats problemas polítichs; semblaba,

en fi, que de sa missió 'ns tenia que tocar á cada barceloní, la grossa de Madrid.

No hem sentit may mes ansia particular pèra ferla general.

Y funcioná 'l telégrafo comunicantnos la felis arribada de l' *Orfeo Catalá* á Niza, l' efecte que produhí la interpretació á sos composicions de libre elecció, que guanyá 'l primer premi de á primera vista, que guanyá un' altre primer premi d' execució, y no sabem quants honors y recompensas mes que 's telegrafieren.

Tot això 'ns omplí de goig: estabam radiants de alegría, ja que preniam per nostras las distincions y honors olorgats á l' *Orfeo Catalá*, única representació que Catalunya enviá á Niza pèra demostrar la valia de nostres cants y l' estat d' avens de nostras societats filarmónicas.

Y 's demaná á 'l Sr. Alcalde concedís la Banda municipal per la nit de l' arribada, cosa que, responent á sa proverbial amabilitat, concedí á 'l moment, ampliant la petició ab alguns municipals de caball.

La «Associació de Coros de Clavé» acordá anar á rebre á la societat que, á la primera vegada de surtir, retornaba victoriosa ab dos primers premis y diplomas de honor; lo *Niu Guerrer* y altres societats formaren comitiva, donant importancia á l' acte de la arribada.

A la plassa de S. Jaume hi acudí inmens públich, disposat á ovacionar á l' *Orfeo Catalá* distingit, segons telegramas, ab dos primers premis.

Y 's fèu l' entussiasma recibiment; las ovacions foren delirants, las aclamacions contínuas. Semblaba que haguèssim perdut lo seny y no haguèssim vist cap societat que 'sent catalana de Barcelona, portès morada barretina.

Y vingueren los periódichs y cop d' incenser aquí, cop d' incenser allá; publicant articles kilométrichs fent sapiguer que á 'l director de l' *Orfeo*, després de abraçar-lo 'l petonejaren; que á sos individuos las noyas los hi posaban flors en los traus de las americanas; que tot se vessaba per sòn obsequi, y tirant, de passada, maliciosas indirectas á companys d' excursió que, com ells, s' havían presentat á 'l palenque de la intelectual luyta.

Pero 'l temps que tot ho calma, calmá l' entussiasme; s' apagaren las atxas que serviren pèra 'l recibiment; la banda municipal enfundá 'ls instruments; ab los últims acords d' una cansó popular, mal cantada per l' *Orfeo*, se retiraren de la plassa de S. Jaume los qui, com nosaltres, contribuïren ab son aplauso á la ovació.

Pero ja l' esperit en calma, refet de l' estat nerviós en que estava, rebé joh, desgracial en forma de periódich, forta corrent eléctrica que l' aplaná per complet.—*Le Petit Niçois*, que á Niza 's publica—y en sas planas vejem que 'l tant festejat *Orfeo Catalá* no havia tingut cap primer premi.

¡Això, després de 'ls vivas, felicitacions, petons y abraçades!

De 'l *Diari de Barcelona*, de 27 de Novembre, traduhim lo que ell traduhí de *Le Petit Niçois*:

«Concurs d' execució.—Orfeons: Divisions de excelencia, 1.er premi, 5,000 franchs y palma, *Les Artesans reunis*, de Bruselas.—2.ºn premi, 2,000 franchs y medalla, *Orfeo de S. Joseph*, Madrid, y *Orfeo Catalá*, Barcelona, (ex-equu).

Concurs de lectura á primera vista.—Orfeons: Divisions de excelencia, 1.er premi, medalla d' or, *Les Artesans reunis*, Bruselas.—2.ºn premi, medalla gran mòdulo, *Orfeo Catalá*, Barcelona, y *Orfeo de S. Joseph*, Madrid, (ex-equu).

Concurs d' honor.—Orfeons: Divisions de excelencia, 1.er premi, objecte d' art, *Les artisans reunis*, Bruselas.—2.ºn premi, medalla gran mòdulo *Orfeo S. Joseph*, Madrid.—3.ºn premi, medalla gran mòdulo, *Orfeo Catalá*, Barcelona».

Després de llegir lò anterior ¿què dirá nostre amich Roca y Roca, que desde *La Esquella* y *La Vanguardia* no sab com mes elogiar los PRIMERS PREMIS guanyats per l' *Orfeo Catalá*?

¿Rectificará sas apreciacions? No ho creyem. Es de aquells que may s' equivocan.

Ara, possessionats de la realitat de 'ls fets, hem de confessar que hem fet la mes fenomenal planxa omplint de obsequis y distincions á qui no las ha guanyadas. Una altra vegada, menos passió.

* * *

Es creencia pèra mòlts admesa, la de que 'ls catalans estem faltats de cortesía, som adustos y poch amants de cumpliments.

Nosaltres no acceptem tals dictats; pero 'ls fets los justifican.

Junt ab l' *Orfeó Català* vinguerà un altre orfeó de Madrid, los dos únics d' Espanya, que anaren á Niza y surtiren victoriosos en igualtat de mèrits.

¿Què feren las societats que oficialment anaren á la estació, pe 'ls orfeonistas madrilenys, que en lo premi de excelencia obtingueren de 'l 2.^{on} premi 2,000 franchs, y la preferencia á l' *Orfeó Català*?

¿Què fèu la «Associació de Coros de Clavé» pèra obsequiar á l' *Orfeó de S. Joseph*, de Madrid, perque aquét, agrahit, estigués á la recíproca 'l dia que aquells tornin á visitar la Cort?

¿S' han olvidat de 'l sèu mestre y fundador que, en inspiradas notas y ab sublime vehemencia, entoná la grandiosa cantata *¡Gloria á España!*?

¿S' han olvidat potser de la manera espléndida, may vista, que 'ls madrilenys obsequiaren á las societats corals catalanas que últimament los visitaren? Si de sa memoria s' han esborrat, sos estandarts lluhint preuhas joyas, ne son proba fehacient.

Nosaltres no tenim noticia de cap acte de cortesia tinguda ab un orfeó que torná á Espanya carregat de gloria y havétsela compartida ab un altre de Barcelona que tot havia sigut telegrafiar primers premis que no han resultat.

Sols sabem que l' *Orfeó de S. Joseph* ha estat dos días á Barcelona, sens que se l' obsequiés com s' ho mereixia pèr' ésser foraster y vindrer guanyador en companyia de un compatriota nostre.

Pèr' això demanem per l' *Orfeó Català*, menos passió; y per l' *Orfeó de S. Joseph*, de Madrid, mes cortesia.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de Montepíos

L' assumpto de 'l Timbre que tan de aprop afecta á las germandats de socorros mutuos, sembla que pendrà un nou giro en vista del procediment que se segueix en las oficinas de la Administració económica en lo referent á la sollicitud de *La Unión defensora del Socorro mutuo* dirigida á 'l Ministre de Hisenda y pendent de resolució definitiva.

Segons tenim entès, no s' ha donat curs á un escrit de aqueixa associació, per venir extes en paper comú lo presentat promovent l' expedient que déu ferse á tenor de la disposició legal quant hi ha dupte sobre la regulació de 'l Timbre que s' ha de usar.

Creuem que la Administració no óbra ab arreglo á la llei; puig desde 'l moment que aquésta disposa que 's fassi expedient y un cop resolt se veurá si 'l document objecte de 'l dupte y motiu de l' expedient ha de quedar subjecte á l' impost ó si no hi ha de quedar, afejit que en cas de quedarhi bastará fe 'l reintegro sense multa ni penalitat, no pót pas sèr mes clar y mes comprensible que en certas ocasions s' ha de admétrer lo document tal com se presentin.

No ferho és faltar y desconéixer la ley.

Pero la Administració fa mes: no tan sols no vól rébrer documents ab timbre corresponent, sino que vol que se hi posi 'l timbre de la classe ó valor que á l' empleat li sembli, y això ja són figas de altre paner.

No creuem que en la llei ni en lo reglament de reclamacions hi hagi un sol article que permeti á las dependencias negarse á admétrer los escritos y demès documents que se 'ls presentin.

Es mes: lo reglament ordena que s' admetin y fins obliga á entregar recibo si l' interessat lo vól.

Donchs dimecres se va faltar obertament á aqueixa disposició, á aqueix deber, no haventse admès un document que *La Unión defensora* va presentar y que estava timbrat de la manera que li correspón.

Per 'xò hem dit que la qüestió pendrà un nou giro, si 'l digne Sr. Delegat no procura que 'ls empleats respectin lo dret de la llei á tothom que en la llei busca la defensa de sos drets.

Ja enterarem á 'ls lectors de lo que 's fassi.

—S' está treballant á Madrid per' fundar la *Gran asociación de artistas teatrales*.

Segons un prospecte que hem vist será una cosa important y que podrá ser de molta utilitat.

Veyam si 's realisarà, ó si ferá com casi tot lo de ger-

mandats, que no surt de la rutina per la apatía de aquells que deurian bellugarse.

LO TEATRO CATALA estarà atent y sempre oferirá sas columnas per' secundar una idea tan bona com la que intenta durse á la práctica.

Nostra felicitació á 'ls iniciadors.

Saló de descans

—La Empresa de 'l teatro de 'l Circo no s' adorm pas gens Ara per' donar mes atractiu á 'ls espectacles, ha fet venir expressament de París ahont l' ha contractada, la notable companyia Onofri, avuy per avuy la mes reputada entre las bonas que hi ha en tot Europa. Son repertori es gran y variat, y 's proposa donarlo á conéixer en la serie de funcions que comensará demá en dit teatro alternant son treball ab la aplaudida companyia dramática de 'l distingit actor D. Joseph Fages.

—Hem rebut lo periódich *El Eco de Bañolas*, á 'l qual desitjem llarga vida.

—Llejim en los periódichs de S. Feliu de Guixols, grans elojis de la companyia de 'l teatro Goula. No es estrany, haventhi artistas tan distingits com la dama Sra. Ferrer, la Srta. Gassó, 'ls Srs. Parera, Miquel, lo jove actor D. Emili Perelló, 'l Sr. Torres y 'l graciós Sr. Daroqui.

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

SE PROPORCIONAN ACTRICES Y ACTORES

Calle de Roig, núm. 24, entresuelo.—BARCELONA

ARXIU Y COPISTERÍA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNÉ

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

SSSSS Especialidad en pianos de alquiler. SSSSS

Guitarras desde 5 pesetas.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

Imp. Pujol y C.^a - Tallers, 45.—Barcelona